

Reiseglad dame: Jorun Johansson har vært å reist over nesten hele verden og det skal hun fortsette med så lenge beina holder. Her står hun foran bildeveggen hjemme, ved et maleri fra Paraguay. (Foto: Kristin Bjørntvedt)

70-årig jubilant som elsker å leve

Jorun Johansson er glad i livet og setter umåtelig stor pris på at hun har hatt mulighet til å reise såpass mye som hun har gjort. I morgen fyller hun 70 år.

70 ÅR

Jorun Johansson

Hun og ektemannen Lennart har vært mye ute og reist sammen.

– Vi har vell vært i nærmere 50 forskjellige land, forteller Johansson.

For ikke så altfor lenge siden var de innom landene Estland, Latvia og Finland. I tillegg har de reist mye i Europa. En av turene de har satt størst pris på er da de var med misjonærer til Sør-Amerika.

– Vi var ute og reiste med misjonærparet til Betania og besøkte indianere.

Paret kjørte 20 mil på jordveier og fikk virkelig en smakebit på hvordan det er å leve primitivt.

– De bodde i hytter som var laget av planker med store hull i og dermed lurte jeg å hva de gjorde når det ble kaldt. Da satt de fyr på en stor kvist som de la inne i hytta. Så la de seg så tett inntil den som mulig for å holde varmen.

Ekteparet har utallige historier å fortelle siden reisene er så mange. De har vært på safari i Kenya, barnehjemsbesøk i Brasil,

cruise i Karibien og trasket på den kinesiske mur.

Siden Johansson snakker flytende engelsk og tysk og samtidig kan litt fransk og spansk har det aldri vært vanskelig å komme i kontakt med folk på reisen.

– Vi har alltid spurt oss frem og ofte vært med folk vi har møtt. Vi har kommet i kontakt med **grassrotfolka** og opplevd mye vanlige tursiter kanskje ikke har gjort.

Johansson innrømmer at hun er veldig nysgjerrig og tar ofte uoppfordret kontakt med folk.

– Jeg er veldig glad i mennesker og veldig nysgjerrig på andre kulturer og levemåter, forklarer hun.

Både hun og Lennart er glade for at de har hatt muligheten til å oppleve så mye som de har gjort.

– Vi har vært utrolig heldige, forsikrer Johansson.

Neste stopp i reisekalenderen blir USA, nærmere bestemt Seattle, på besøk til sønnen og innom Johanssons gamle venninner. Deretter skal Litauen, Irland og England besøkes. Til høsten drar ekteparet til Thailand og håper å få med seg Kambodsja og Vietnam på veien.

Johansson kommer opprinnelig fra Oslo og vokste opp på Nordre Åsen like ved Grefsen. Hun gikk på foleskole på Rosenhof og gymnas på Grünerløkka. Her tok hun engelsk artium. Deretter gikk hun sekretærlinjen ved Oslo handelsgym. Så begynte hun å jobbe som sekretær for den internasjonale avdelingen ved Norsk Arbeidsgiver Forening (NAF).

Hun giftet seg som 22-åring og fikk to barn. Da hadde familien flyttet til Nesoddtangen. Mens barna ennå var små flyttet familien på fire til Vancouver i Canada, etter ett år flyttet de til Seattle i USA. Her ble de i fem år. Sønnen **hennes Verle, er i dag bosatt** i Seattle, mens datteren Trude, bor i Larvik.

Det var hun som fikk Johansson til å flytte nedover fra Nesoddtangen. I tillegg var ekteparet litt kjent her siden de har hatt campingvogn på Lydhusstranda i mange år.

– Folk er veldig hyggelig i Larvik. Alle er så nære og personlige.

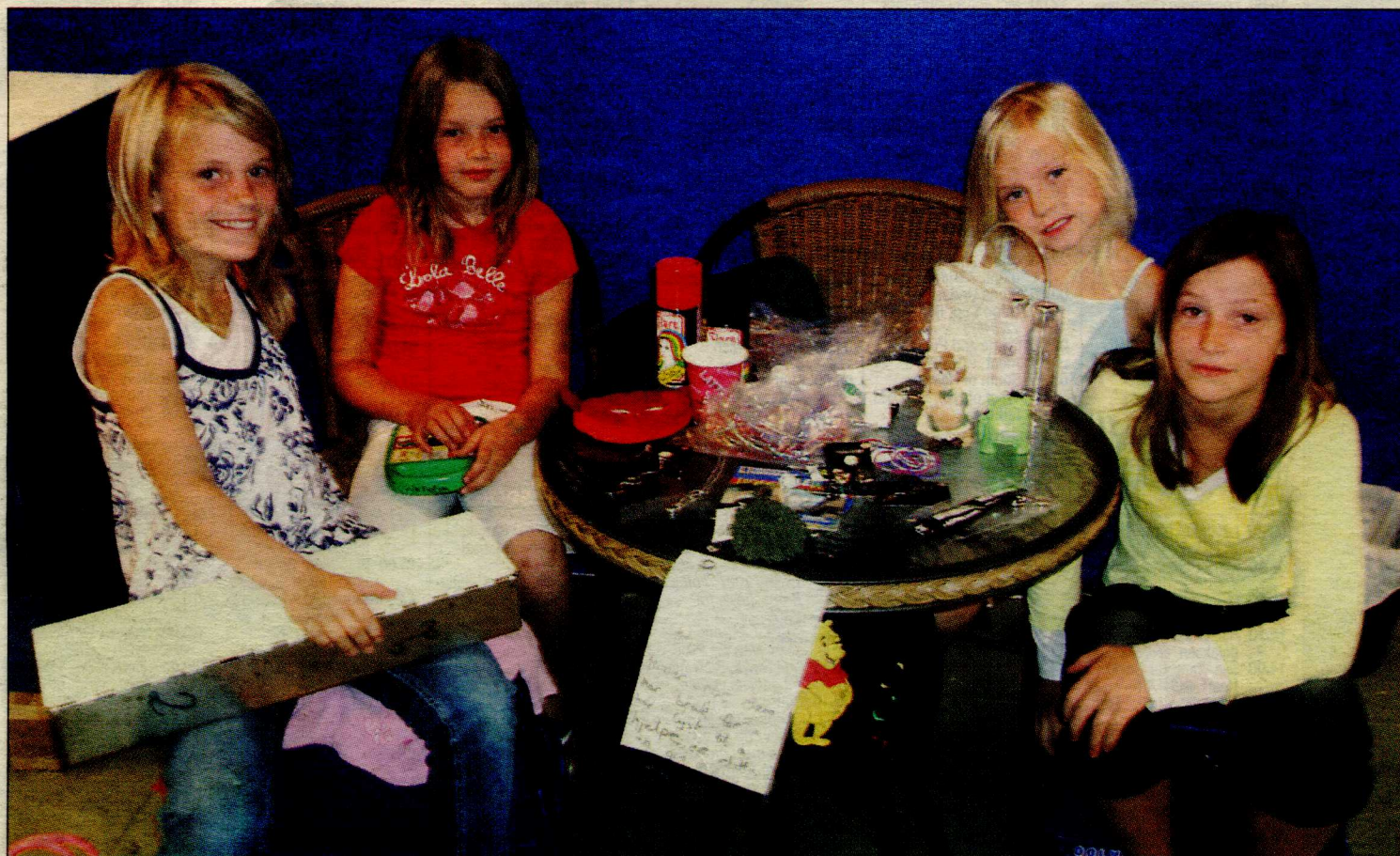
På fritiden er Johansson veldig aktiv i Betania, blant annet som møtevert, i sangkoret og besøkstjenesten.

– Besøkstjenesten er den mest givende jobben. Jeg synes det er flott å hjelpe medmennesker, prøve å oppmuntre dem litt, forteller hun og smiler varmt.

Kristin Bjørntvedt

6/807

SIDEN SIST

Flinke jenter

Disse fire jentene samlet sammen leker, bamser, blader og annet på rommene sine som de ikke brukte lengre. I to dager har de solgt dette i en matbutikk på Nanset og fikk inn hele 974 kroner som de sender til fattige barn i Ukraina gjennom «Open Hearts» og Betania. De blide og flinke jentene sier i kor at det er gøy å finne på noe når det ikke er strandvær og at de er veldig glade for å kunne hjelpe andre barn som ikke har det bra. På bildet ser vi fra venstre Celine Sundland Bjerkseth, Emma Lundquist, Thea Smedstad Evensen og Katharina Johansen.

● Stadig flere får en etterlengtet barnehageplass i Larvik. Kommunen er ennå blant verstingene med lengst ventelister, men opp mot 330 nye plasser er under planlegging.

● Samtidig har skattekomiteen lagt fram en plan for å bedre oppfø...

Inger Kristine Lunde (32) har valgt dagmamma fremfor barnehage for guttene Elias (2) og Benjamin (4) mens de er små.

Har funnet sin løsning

– Jeg er privilegert som kan velge litt av hvert. Først å være hjemme, deretter å bruke dagmamma – og til slutt barnehage, sier Inger Kristine Lunde (32).

Hun sitter på trammen foran

rolig vesen. Hun er rett og slett en alle tiders omsorgsperson. Og hun bor i samme område som oss.

Foreldreparet takket nettopp nei til tilbudet om 80 prosent barnehageplass for Elias.

– Jeg mener at dagmamma er det beste alternativet i overgangen fra å være hjemme sammen med meg, sier Inger Kristine, og legger til:

– Jeg tror en dagmamma kan gi mer oppmerksomhet og en roligere tilværelse enn de får i barnehagen de første

Har funnet sin løsning

– Jeg er privilegert som kan velge litt av hvert. Først å være hjemme, deretter å bruke dagmamma – og til slutt barnehage, sier Inger Kristine Lunde (32).

Hun sitter på trammen foran endeleiligheten i et rekkehus på Tagtvet. I hagen står et nytt drivhus hvor hun for første gang denne våren skal eksperimentere med purre, tomater og basilikum. Det har hun tid til når ungene sover, eller er hos dagmamma.

– Jeg trives godt med den løsningen vi har funnet, og jeg har sittet mye på trammen her med kaffekoppen i sola i det siste, sier Inger Kristine med et varmt smil.

Tvers over for trammen ligger en stor lekeplass. Unger i parkdresser surrer rundt, husker litt, graver – krangler litt. Blant dem er de to Lunde-sønnene Benjamin (4) og Elias (2).

– **Folk sier jeg er litt** gammeldags, men jeg liker å være mest mulig hjemme med ungene. Jeg tror ikke de har vondt av det, de er utadvendte og våkne gutter.

Inger Kristine jobber i kommunen, hun er omsorgsarbeider. Nå har hun redusert stilling, 40 prosent.

– Jeg var mer hjemme da jeg fikk førstemann, men etter at jeg ble gravid med Elias, fikk både Benjamin og jeg litt avlastning fra en dagmamma.

Både Inger Kristine, og mannen Thor Boye Lunde, er fornøyd med dagmammaen sin.

– Hun har oppdratt fem egne barn og har et veldig fint,

rolig vesen. Hun er rett og slett en alle tiders omsorgsperson. Og hun bor i samme område som oss.

Foreldreparet takket nettopp nei til tilbudet om 80 prosent barnehageplass for Elias.

– Jeg mener at dagmamma er det beste alternativet i overgangen fra å være hjemme sammen med meg, sier Inger Kristine, og legger til:

– Jeg tror en dagmamma kan gi mer oppmerksomhet og en roligere tilværelse enn de får i barnehagen de første årene. Det viktigste for de aller minste er etter min mening å bli sett og hørt. Behovet for sosial omgang er noe som først melder seg litt senere.

Elias kommer tuslende og spør etter «guggis». Han får en tyggegummi, putter fingrene i munnen og sier «stærk!».

– **Jeg trives med å være** sammen med ungene. Vi har rolige dager. Vi ser litt på TV om morgenen, spiser lang frokost og er ute i mange timer hver dag. Jeg føler at jeg har lært å senke ambisjonsnivået, lete meg frem til ekte verdier – og være tilstede i livet.

For familien Lunde har ikke kontantstøtten vært avgjørende for valg av tilsynsordning. Men den har likevel hatt betydning.

– Den har gjort det enklere for oss å velge. Jeg kunne nok ikke valgt å jobbe ned mot 40 prosent stilling uten den, sier Inger Kristine Lunde.

Trosser vær og vind: Året rundt i all slags vær sykler Arne Nilsson til jobben. Et prakteksempel med andre ord.
(Foto: Kristin Bjørntvedt)

OP 23/6-07

50-åring som trives godt på sykkeltur

– Jeg sykler ganske mye, sier Arne Nilsson med et smil. Han er en av de få som alltid tyr til sykkelen, året rundt, enten han skal på tur eller jobb.

50 ÅR

Arne Nilsson

Siden 8. juni har Nilsson slengt seg på sykkelen for å bade. Det varierer hvor han drar, men siden han ikke ser så veldig bra, er Farris favoritten.

– Du skjønner jeg er ikke noe glad i brannmaneter, sier han og ler.

Fortkjærligheten for Farris kan ha en sammenheng med ungdomstiden. Da var han mye på Farris med båt.

– Jeg og noen kompisar fikk vel nesten båten gratis, mimrer Nilsson.

– Den båten hadde vi det voldsomt mye moro med!

Han har bestandig vært glad i naturen. Derfor meldte han seg inn i en lokal botanisk forening. De er mye på tur.

– Jeg har vært på en del fine

forteller han.

En annen fritidssysssel han setter umåtelig stor pris på er rollen han fyller som radiovert for den kristne radiokanalen Bela radio.

– En gang i måneden presenterer jeg kristen sang og musikk, og leser tekster fra bibelen.

Hvis du ikke har fått med deg Nilssons stemme via radioen, er det nok flere som vil kjenne den du fra en annen plass. Nilsson jobber nemlig som resepsjonist i Larvik kommune. De som henvender seg til kommunen møter ofte hans vennlige stemme før de blir overført til den de søker.

Her har han vært siden sammen-slåingen av Hedrum og Larvik kommune i 1980. Før dette satt han tre år som resepsjonist i Hedrum kommune.

– Jeg har snakket med en del mennesker opp gjennom tida.

Nilsson og ler.

Det er en hektisk jobb. Hvis telefonlinjen står stille i to minutter begynner han og medarbeiderne å lure på om ledningen er kuttet av.

– I dag har det vært veldig hektisk. Folk har fått skattepengene sine vet du.

Selv om han har jobbet i kommunene i tretti år, bedyrer han at han lærer noe nytt hver dag.

– Man blir jo godt kjent med hva som skjer i kommunen, og det er interessant.

Han har ingenting å utsette på årene som kommuneansatt. Nilsson har alltid trivdes i jobben og skryter av arbeidskollegene. De har heller ikke glemt ham. Bløtkake, presang og blomster har han fått, i tillegg til ønsker om en god feiring.

Familie og venner skal feire Nilsson neste helg. Da samles en stor skare i Kvelde. Jubilanten selv krysser fingrene for oppholdsvar.

– Jeg er veldig privilegert med god helse og snill familie. Jeg har veldig mye å takke for, avslutter Nilsson og setter seg på sykkelen med peiling hjemover til Tagt-

Arnfinn Dahl Nilsen

F. 26-9-1958 D. 27-7-2007

Begravelse

Betania

Torsdag 2. august 2007

Kari Oddbjørg Telstad – sprek dame som fyller femti. Side 27

Nr 188 Årgang 126

Løssalg kr 15.00

Boks på 200 kg traff Tobias (3)

Kunne dødd i går: Tobias Larsen (3 1/2) holder i hyllen som gjør at han fortsatt er i live. Den tok av for fallet da en 193 kilo tung frysecontainer veltet over ham på Lidl i går. (Foto: Siril Herseth)

I går ble Tobias Larsen (3) truffet i hodet av en nesten 200 kilo tung frysecontainer mens han var på Lidl på Skreppestad med mamma Marthe Sofie Halleberg Larsen. Kun flaks og englevakt gjorde at hendelsen ikke ble en dødsulykke. Det sier både treåringens mor

og ledelsen i Lidl. Tobias fikk en kul i hodet, men har ellers ingen fysiske skader. Politiet etterforsker saken som en alvorlig nestenulykke. Lidl skal ta en grundig gjennomgang av sine rutiner.

Side 4 og 5

– Takker Gud

– Jeg var sikker på at gutten min skulle dø, sier Marthe Sofie Halleberg Larsen fra Løveåsen i Tjølling. Hun var på handletur på Lidl med sønnen Tobias Larsen (3 ½) i går, da en 193 kilo tung frysecontainer veltet over ham.

Treåringen kom til alt hell fra hendelsen uten alvorlige skader. Han ble kjørt til lege for sjekk, og det ble konstatert at Tobias har fått en kraftig kul i hodet, men ikke hjernerystelse.

– Jeg er utrolig takknemlig for at han ikke ble alvorlig skadet fysisk. Han må ha hatt englevakt, sier Halleberg Larsen.

Hun mener Tobias var i sjokk like etter hendelsen.

– Han sa ingenting. Selv om han ble slått i bakken av frysecontaineren, begynte han ikke å grine, sier Halleberg Larsen.

Da treåringen og moren dro hjem fra butikken, kom reaksjonen.

– Han ble plutselig veldig sint og kastet rundt på lekene sine, rev nesten ned rommet sitt, sier Halleberg Larsen.

Hun håper sønnen ikke får varige psykiske problemer etter skjedde.

– Jeg håper ikke han blir redd for å gå i matbutikker. Dit må vi jo igjen, men jeg har ikke tenkt å fortsette å gå på Lidl, sier Halleberg Larsen.

Hun synes Lidls sikkerhetsrutinene er altfor dårlige.

– Det kan umulig være forsvarelig å at en mann alene manøvrer en over to meter høy container oppå en liten tralle inne i butikkløkalet. Det var tross alt mange kunder til stede.

Flere av dem skrek til da ulykken skjedde.

– Tobias og jeg stod ved suppeposene, da en ung medarbeider kom trillende på containeren. Da jeg så at den begynte å velte, forsøkte jeg å holde den igjen. Det var umulig. Vekten skubbet meg til side. Rundt meg gispet og skrek kundene, forteller Halleberg Larsen.

Hun trodde treåringens siste time var kommet.

– Han fikk containeren i hodet og ble liggende under den. Heldigvis traff containeren en hylle på sin ferd mot gulvet. Hyllene holdt containeren oppe slik at Tobias unngikk å bli knust.

Rundt en halv meter skilte treåringens hode fra den nesten 200 kilo tunge containeren.

– Jeg fikk dratt Tobias ut

gjennom det lille hulrommet mellom containeren og hyllen. Det var fantastisk å se at han fortsatt var like hel, sier Larsen.

Etter å ha ringt politiet, dro mor og sønn rett hjem til Løveåsen.

– Jeg og mannen min, Geir Einar, satte oss ned på sengen og takket Gud for at han lot sønnen vår leve.

Noen timer etter hendelsen møter de Østlands-Posten. Fortsatt er foreldrene oppskaket, men de ønsker å fortelle historien slik at noe lignende ikke skjer igjen.

– Da jeg snakket med de ansatte i Lidl like etter ulykken, sa de at dette er slik de alltid frakter frysecontaineren rundt i butikken, og at den aldri har veltet før, sier Halleberg Larsen.

Hun håper Lidl innser at de ikke kan holde på slik lenger.

– Jeg satsar på at de skjønner alvoret, og at de ikke venter til noen dør før de tar affære.

Tobias selv fyker rundt i huset med to skinnende, røde lekebiler i hendene. Han hoier og ler. Men når foreldrene tar han med tilbake til Lidl, blir han stille, og tar et godt tak i mammas hånd med begge sine hender.

– Husker du hva som skjedde med deg på butikken?

– Jeg falt, for jeg fikk skapet i hodet, svarer treåringen.

Han tar i den lyse luggen sin hvor kulen befinner seg.

– Jeg har vondt her, legger han til.

Siril K. Herseth

33 16 30 44 • siril.herseth@op.no

«Jeg er utrolig takknemlig for at han ikke ble alvorlig skadet fysisk. Han må ha hatt englevakt»

det som

eren oppe slik at Tobias unngikk å bli knust.

Lenge til neste gang:

Familien Larsen går ut av Lidl. De kommer sannsynligvis ikke igjen på en stund.

– Jeg tror ikke vi orker å handle her mer, sier Marthe Sofie Halleberg Larsen. Tobias sitter trygt på armen til pappa Geir Einar Larsen, som ble

dårlig da han så størrelse-

Lidl for at Tob

Engstelig: Tobias Larsen (3) står på stedet hvor frysecontaineren veltet over ham. Hans far, Christian Larsen, slipper ham ikke av syne. (Foto: Siril K. Herseth)

Lidl beklager på det sterkeste

Christian Larsen, distriktssjef i Lidl avdeling sør, forklarer hendelsen som et svært kjedelig uhell.

– For oss er det uforståelig at frysecontaineren kunne velte. I går trillet vi den gjennom butikken slik vi alltid har gjort.

Larsen mener derfor dette kan oppstå i hvilken som helst butikk i dagligvarebransjen.

– Det er ikke uforsiktighet som er årsaken her. Jeg forstår ikke hva som kan ha skjedd.

Han legger til at den ansatte som manøvrerte frysecontaineren, føler

– Både han og jeg er svært glad for at det tross alt gikk bra med gutten. Selv en voksen mann ville fått store skadet med hele tyngden av frysecontaineren over seg. Tobias hadde englevakt. Jeg skjønner godt at dette preger foreldrene.

Nå skal Lidl se på rutinene, slik at noe lignende ikke skjer igjen.

– Vi skal dessuten følge opp Tobias og foreldrene for å forsikre at det går bra med dem. Jeg håper vi ikke mister dem som kunder, sier distriktssjefen.

ias lever

virker engstelig over å være tilbake. Foreldrene Geir Einar Larsen og Marthe Sofie Halle-

Politiet skal avdekke årsaken

Jørn Lier Horst, politiførstebetjent ved Larvik politikammer, fikk inn melding om ulykken på Lidl like etter klokken 13 i går ettermiddag.

– Politiet på stedet beskrev det som en veldig alvorlig nestenulykke. Den kunne fort gått svært mye verre. Treåringen hadde nok englevakt.

Horst forklarer at containeren som traff Tobias i hodet, er over to meter høy, 80 centimeter bred og at den veier 193 kilo.

– Vi skal prøve å finne ut hvorfor den tippet, og dessuten skal vi vurd-

butikkmedarbeideren som håndterte frysecontaineren.

– Hvis en butikk mangler rutiner på tjenesteutførelse, vil det kunne straffes med bøter. I verste fall kan det bli snakk om fengselsstraff, sier Horst.

Han presiserer at han kun uttaler seg på et generelt grunnlag.

– Det er for tidlig å si noe om hva som blir konsekvensene for Lidl i denne saken, men dette er helt klart en alvorlig hendelse.

Også Arbeidstilsynet gjorde und-

Sølvbrudepar

Sissel og Jan Eilert Aakre giftet seg 14. august 1982 og feirer sølvbryllup i dag. Gratuleres av familie og gode venner.

Vår kjære mamma, svigermor,
mormor, farmor og oldemor

Gunvor Amalie Frøvik

født 23. oktober 1919,
reiste hjem til Jesus i dag.

Larvik, 4. september 2007

*«La ankret falle! Jeg er i havn,
I ly for brenningens vover!*

*Jeg kaster meg i
min Frelsers favn,*

Han som har hjulpet meg over.

*Og kjente, elskede
stemmer kaller,*

*mens ankret sakte og
stille faller.*

I evighetens lyse land»

Ranveig

Aud

Gunvald

Birgit

Hugo

Yngve, Frank, Aina, Lella,

Christian, Helge og Maria,

Åsmund og Kathrin

Kim, Christine, Emma,

Tim Joel, Hannah, Amalie

Begraves fra Undersbo kapell

onsdag 12. september kl. 11.30.

Like kjærte som blomster er en

gave til Evangeliesenteret. Alle

som følger er velkommen til et

minnesamvær i Betania.

Velkommen til vielse i Tanum kirke

Brudeparet Hege Hansen og Jan
Einar Hvatum viet i Tanum kirke
8.9.07. (Foto: Fotografen Erik
Skjøldt)

Hege Hansen og Jan Einar Hvatum

Lørdag 8. september 2007

Spantastisk: Hud- og spaterapeut Berit van Walraven(t.v) gir massør Runa Lillian Skattum ansiktsbehandling i den nyåpnede salongen. (Foto: Lohne)

Nyåpnet dagspa på Gloppe

Ønsker du massasje, ansiktspleie eller hårfjerning bør du ta turen til «Berits hudpleie» og «Runas massasje» på Gloppe. Eller kanskje det er nettopp et spa-gavekort som bør ligge under juletreet i år?

– Spa er ikke flaut, presiserer damene bak velværesenteret på

Gloppe.

Massør Runa Lillian Skattum og hud- og spaterapeut Berit van Walraven har nettopp åpnet dagspa og ønsker at begge kjønn i alle aldre skal ta seg turen.

– Spa er ikke bare en jentegreie, men noe alle har glede av. Av en eller annen grunn synes flere menn dette er flaut, sier de oppgitt.

Walraven har tidligere hatt hjemmesalong, men nå holder damene til i nye, lekre lokaler på Gloppe. De tilbyr kropps- massasje, ansiktspleie, hårfjerning, farging av vipper og bryn, hydroterapi og mange andre behandlinger. Damene understreker at dette med spa

Åpner dagspa: Runa Lillian Skattum (t.v) og Berit van Walraven håper folk vil gjøre julehandelen i deres salong.

ikke bare er jåleri, men at de tilbyr behandlinger for spesielle hudsykdommer, og de med

sterke rygg- og muskelproblemer er også.

– Vi bruker kun naturlige produkter i behandlingen vår. Ingen bør være redd for kjemiske stoffer som parfyme eller essenser, forklarer damene.

Walraven har studert i Florida og begge har tatt flere kurs. – Komme dit de er i dag.

– Jeg tar nye kurs kontinuerlig, forteller Walraven. Skattum er fremdeles i halv stilling som omsorgsarbeider i kommunen.

Damene mener også at de tilbyr årets julegave.

– Gavekort er alltid en god gave. I tillegg satser vi på fine innpakninger, sier de fornøyd.

Walraven og Skattum ønsker nå at flere skal investere i sin egen helse.

– Vi ønsker både gamle og nye kunder velkomne til oss, sier de.

30 år

Janne Sabine af Reisz fyller 30 år i dag. Hilsen fra nissene i fjellet.

40 år

Tormod Amundsen fyller 40 år i dag. Han gratuleres så mye med den store dagen. Klem fra Tonje, Camilla, Hilde, Jan og mamma.

50 år

Bjørn Eftedal, Eftedal, fyller 50 år i dag. Hurra for den beste pappaen. Gratulerer

Nyfødte

Gullungen

Lone L

Årets frivillighetspris til Kolbjørn Løvdahl

Larvik Røde Kors' frivillighetspris er delt ut, og den gikk i år til Kolbjørn Løvdahl. Dette er en mann som i en årrekke har gledet mange mennesker med sine program på radioen. Hver eneste uke, 52 uker i året, er han på lufta med sitt program som er kalt «Go'onsdag». Når hvert program varer i to timer, og en gang antall timer med antall uker i 16 år, da skulle det bli ca. 1.664 timer. Dermed kan en trygt si at Radio Sentrum er hans andre hjem. På bildet sees fra venstre: Arne Nilsson, Larvik Røde Kors, Kolbjørn Løvdahl og Laila B Johnson Larvik Røde Kors.

24/12.07

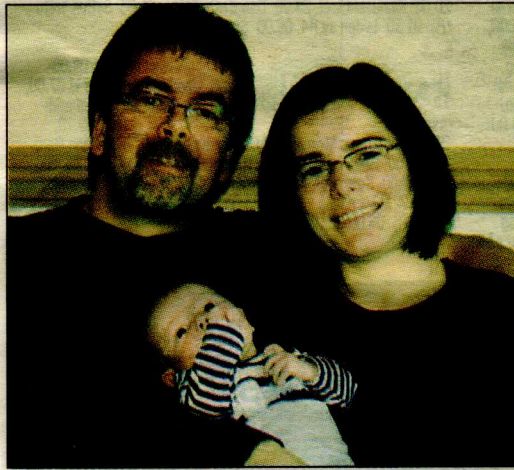

50 år

Gerd Hvatum, Stavern, fyller 50 år i dag. Gratuleres med dagen av Ole Andreas, Andreas og Jan Einar, som er så kjempeglad i deg. Resten av familien og venner gratulerer også.

10/4-08

Nyfødt

Den 02.04.08 ble vår etterlengtede sønn født! Lars Joakim ble født på Sykehuset i Tønsberg. Han veide 3540g og var 51cm lang. Stolte foreldre er Anette og Arnth Johnny Midtbø, Holmestrand.

Konfirmanter i Misjonskirken søndag 27. april

Maria Torbjørnsen, Linn Døvle, Stine Maria Nilsson, Caroline Lindhjem, Simen Andreas Grinden, Andreas Johansen, Jostein Ring, Henriette Aa. Sørensen, Joakim Kristiansen.

2008

Brudepar

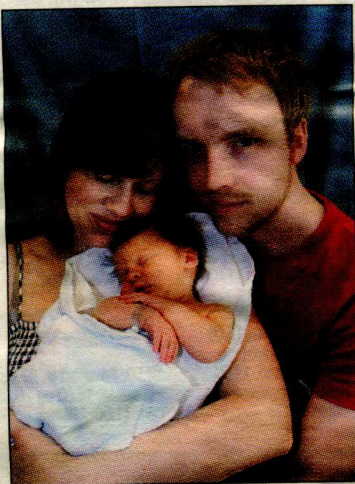
Vi giftet oss 10. mai. Jane og Hans Bjørnevoll.

2008

70 år

Margrethe Løland Sundet, Brageveien, fyller 70 år i morgen. verdens beste mamma, svigermor og mormor får klemmer fra Anne Magnhild, Ole Petter, Hans Petter og Håkon.

Marita og Marius Anthonisen, Larvik, fikk en gutt 30. mai. Han skal hete William M. Anthonisen og veide 3960 gram og var 51 cm lang. (Foto: Cathrine Wefall, TA)

Lørdag 13. september giftet Jannice Carina Heia, Larvik og Terje Rossbach Sannerholt, Skotfoss seg i Tjølling kirke. De flotte brudebarna er Tirill, Arven og Trym. (Foto: Knut Sannerholt.)

Har jobbet seg norske

Det er to ting polske Renata og Tomas Jeznach sier har skaffet dem det fotfeste de ønsket seg i Larvik. Solide arbeidsgivere – og innsatsen for å lære seg norsk.

– **Vi har vært heldige**, sier ekteparet, som serverer kaffe og kringlemens ungene huier rundt i stuen på Borgejordet.

– Vi har fått gode jobber med solide arbeidsgivere og norske kolleger.

Det var arbeidet som trakk dem fra Polen. Men veien fra fysisk etablering i Larvik, til delaktighet i det norske samfunnet – den mener de går gjennom språket.

– Det er veldig viktig å lære norsk, sier Tomas.

– En bekjent av meg sa «snakker du språket, er du en av oss».

De har aldri opplevd dårlige arbeidsgivere. Men de vet utfordringene rundt arbeidsinnvandring, svart arbeid og sosial dumping er mange.

– Jeg er aldri blitt tilbudt svart arbeid, sier Thomas.

– Men at omfanget er stort, det vet vi jo. Vi merker at ordet «polakk» kan være belastende.

– Det er litt sånn med oss polakker at folk ofte sier vi er svært arbeidssomme. Men er en båtmotor blitt stjålet, så er det sikkert noen «jævla polakker» som står bak.

Thomas og Renata var blant de første polske arbeiderne som kom til Norge etter en offensiv rekrutteringskampanje i 2003 – da behovet for sykepleiere var prekært. Og Renata har en mastergrad.

– Vi trodde nesten det var for godt til å være sant. At vi kunne reise til Norge, få gode jobber. At ingenting var svart.

De fikk etableringspenger også.

Sammen med flybilletten til Loppa kommune med 1.400 innbyggere i Finnmark.

– Jeg lærte norsk der oppe, sier Thomas.

Og det bærer den fornøyelige dialekten hans preg av. Plutselig skjærer han ut i et «ka du tru?».

– Alt var annerledes i nord. Tiden stoppet. Det var midnattssol, nordlys og mørketid. Ingen skyndte seg.

Thomas kom fra en hektisk jobb i spedisjonsbransjen. Var litt overarbeidet.

– Plutselig krevde folk at jeg satt rolig hele tiden. At jeg satt rolig og drakk kaffe.

Thomas gjør store øyne.

– Folk i Loppa var så bra!

Ivo, som nå er åtte, var tre da familien flyttet. De bosatte seg på Renatas arbeidstillatelse.

– Jeg jobbet som frivillig miljøterapeut, sier Thomas.

– Du vet, i Loppa, jobber alle på sykehjemmet, i butikken eller på posten.

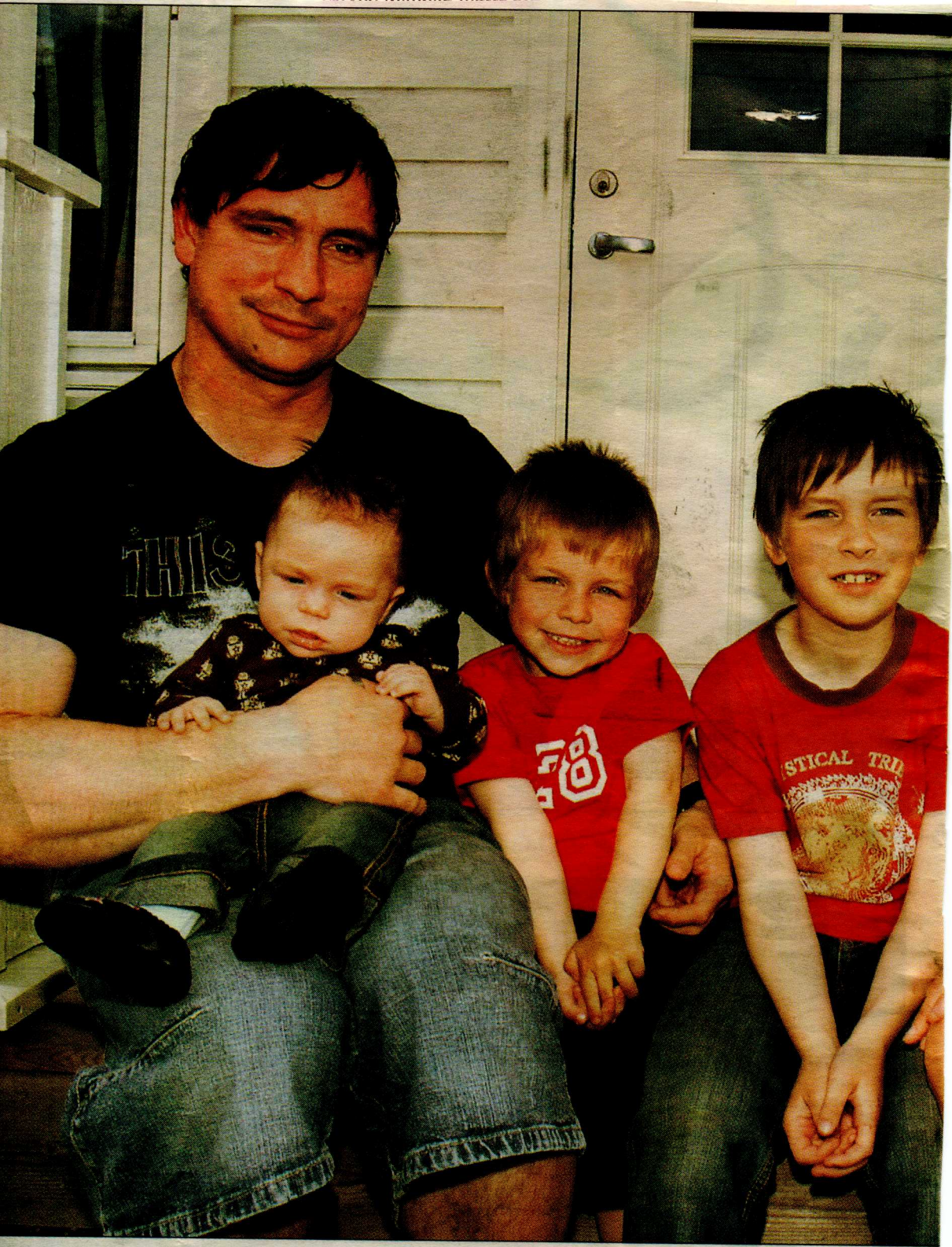
Selv om de stortrivdes, sier Thomas at det ikke er for ham å gå uten en ordentlig jobb. Så når muligheten for ansettelse kom, ved barnevernstjenesten i Larvik kommune, deretter ved Lett-Tak – da flyttet familien til Torstrand.

– Vi gråt, sier Renata.

Hun begynte å jobbe ved Tjøllingvollen sykehjem.

– Vi trivdes i jobbene, men i Nord-Norge var det bare reinsdyrene som bråkte når de spiste blomstene i hagen.

– Det var noe annet med bilene på Torstrand.

Mer positivt: Pappa Tomas med lille Natan på fanget, og Oliver, Ivo og mamma Renata ved sin side på trammen hjemme.

– Men vi klager ikke, du må ikke misforstå. Overgangen var ikke så stor.

Familien har vokst. Nå er de fem. Først er Natan på tre måneder.

– Vi er opptatt av at guttene får innpass i miljøet her, sier foreldrene.

De er aktive. Ved kulturskolen, svømmeklubben og i seilerforeningen. Ungene har barnehage-

plass. Ivo går på skolen. De har valgt å ikke ha polsk fjernsyn hjemme.

– Vi skal leve her, bli en del av miljøet. Men nordmenn blir vi aldri. Vi er polske. Og stolt av det.

(Foto: Gry Remme Nordvik)

Selv om familie og venner i stor grad har reist til andre land for å jobbe, hender det Renata lengter hjem. Men når hun er i Polen, savner hun Larvik.

– Vi blir litt hjemløse. Det er

ikke til å unngå, sier hun.

For Thomas er det enklere.

– Kanskje fordi jeg er mann, sier han.

– Jeg er hjemme der Renata og ungene er.

Hedret for sitt engasj

Det finnes mennesker med mørke liv, mennesker med historier om misbruk og overgrep samfunnet et sjeldent får høre om. Så finnes det de som vier livet til å lytte. Sånne som Berit Sunde Olsen. I går mottok forkynneren, sangeren og omsorgsarbeideren prisen Læringsfelleskap for alle 2008.

– **Siden 1996 har vi hatt** mellom seksti og sytti jenter boende hjemme hos oss totalt. Ei av dem ble vzrende hos meg og Tore i fire år.

Berit Sunde Olsen har nettopp mottatt høytidelig pris, varme ord og svingende jazzmusikk i Kirkehus i Oslo.

– Jeg er selv et overgrepsoffer og vet hvordan det er å ha det vanskelig. Samtidig vet jeg også hvordan det er å ha det godt, da kan jeg ikke

annet enn å ønske andre godt. Gjennom jobben jeg gjør får jeg ikke mye penger, men jeg får masse velsignelse i møte med andre. Det er veldig spesielt.

– På hvilken måte?

– Fordi den jobben jeg gjør er et kall, et kall fra Gud. Men det kan være slitsomt, derfor betyr en slik pris mye.

Prisen Læringsfelleskap for alle 2008 deles ut av Frikirkelig studie-

forbund og gis til enkeltpersoner eller grupper som gjennom sitt arbeid har ført til økt engasjement for livssituasjoner eller for frivillig menighets- og samfunnsengasjement.

– Denne prisen skal stimulere og motivere lokale menigheter, samt organisasjoner og ressurspersoner til å arbeide for økt tilrettelegging, integrering og tilgjengelighet til læring, sa generalsekretær i Voksenopplæringsforbundet, Sturla Bjerkaker, som i går sto for den offisielle overrekkelsen til årets prisvinner fra Larvik.

– Berit Sunde Olsen bruker læring som virkemiddel både for å hjelpe mennesker til å få et bedre liv, og for å gjøre andre i stand til å yte omsorg for dem som trenger det. I mange år har Berit holdt seminarer i menigheter og organ-

isasjoner landet rundt, både inn- enfor eget trossamfunn og andre kirkelige sammenhenger.

Som resten av juryen var generalsekretær Bjerkaker mektig imponert over den jobben Olsen i en årrekke har utført.

– Berit er utrettelig i sin tjeneste for andre. Hennes varme hjerte, rike kunnskap og erfaring for folk med indre sår, er blitt mange til hjelp til et godt liv. Hennes virke er et godt eksempel på hvordan man kan kombinere voksnes læring, veiledning og praktisk omsorg i arbeidet med å hjelpe mennesker til bedre livskvalitet.

Hovedpersonen selv var hjerteligst tilstedet under gårsdagens prisutdeling i Kirkens hus i Oslo sentrum. Med seg hadde hun sin

kjære Tore, nære venner og et utrettelig engasjement.

– Gjennom jobben jeg har truffet er jeg mange mennesker som jeg lærer mye av, ofte møter jeg meg selv i døra. Men når jeg formidler er jeg ikke ute etter å få folk til å bli som meg, eller tenke som meg. Heller er det viktig at folk får vokse selv, jeg vil finne egenverdi og originaliteten i mennesket.

For en travel prisvinner ble det kun tid til en kort festlunsj i hovedstaden i går, før Berit Sunde Olsen og ektemannen satte kursen for nye møter på Sørlandet.

– Nei, nå skal vi rett til Vennesla og bibelskolen der, hvor vi blir til torsdag. Det går i ert, og jeg er nok ganske slitren. Derfor er en slik pris bensin på tanken for meg.

Siw Normandbo

33 16 30 53 • siw.normandbo@op.no

ement

Inspirasjon: Daglig leder i Frikirkelig studieforbund, Hege Irene Fossum (t.v) hadde i går gleden av å tildele Berit Sunde Olsen fra Larvik, prisen Læringsfelleskap for alle 2008, i Kirkens Hus i Oslo. (Foto: Vidar Ruud, ANB)

FAKTA

Berit Sunde Olsen

- Berit Sunde Olsen er utdannet psykiatrisk hjelpepleier og arbeider som forkynner, sanger og omsorgsarbeider.
- Hun er bosatt i Larvik, og er medlem av Pinsemenigheten Betania, Larvik.
- Berit Sunde Olsens mest utpregede tjeneste består i å hjelpe mennesker som har opplevd overgrep av forskjellig slag. I dette arbeidet står undervisning, veiledning og personlige samtaler sentralt, i tillegg til praktisk omsorg.
- I mange år har Olsen holdt seminarer i menigheter og organisasjoner landet rundt, både innenfor eget trossamfunn og andre kirkelige sammenhenger. Olsen har også undervist på sykehus og andre fagforum som går på omsorg av barn og unge. I tillegg har hun egne seminarer for frivillige, ledere og ansatte.

Prisen Læringsfelleskap for alle 2008. – Dette er bensin på tanken, sa en opplagt prisvinner. (Foto: Vidar Ruud, ANB)

Kreativ: Grethe Marita med et av utstillingsbildene til UKM. (Foto: Kine Elisabeth Lundervold)

Multitalent skal prøve seg i Sliperiet

Grethe Marita Ayda Pettersen (17) er både kunstnerisk og musikalsk. Den 28. februar skal hun delta både med å stille ut bildene sine og synge under årets kulturmonstring i Sliperiet.

UNGDOMMENS KULTURMØNSTRING

SERIE

Mange unge deltar på den årlige Ungdommens Kulturmonstring over hele landet. Østlands-Posten presenterer de lokale deltakerne. Mer om UKM på op.no

Det var en skoleoppgave som fikk Grethe Marita Ayda Pettersen til å melde seg på UKM.

– Jeg fikk en oppgave om å lage et bilde som sto i stil med surrealismen. Da ble dette resultatet, sier hun beskjedent og peker bort på et fargerikt og flott maleri med et ansikt på.

Grethe bor i Larvik, men går til daglig på skole i Sandefjord, formgivningslinjen i 1. klasse.

– Det å male og tegne er noe jeg bruker mye tid på, spesielt nå som jeg praktiserer det på skolen

også. Jeg tegner ofte med vanlige gråblyanter, men synes også det er gøy å bruke maling, både akryl og akvarell, forteller hun og innrømmer at hun ofte maler ut ifra sitt eget humør.

Kunsten er noe som er veldig personlig for henne, og hun har drevet med det helt siden hun var liten.

– UKM virket fristende for meg fordi jeg føler at det er på tide å vise fram det jeg har lagd, og da er jo UKM en flott mulighet, smiler Pettersen og legger til at det hun har å vise fram, kanskje er noe litt utenom det vanlige.

Men det å male er ikke Grethes Pettersens eneste talent. Ved siden av å gå på skole spiller den halvt søramerikanske jenta i band i Kongegata 1, i tillegg spill-

er hun også litt harpe, gitar og piano.

Under årets kulturmonstring planlegger hun og ei venninne derimot å framføre en egen sang.

– Jeg er nok mer nervøs for å synge enn for bildeutstillingen, men det er jo det å tørre som gir personlig utvikling, og det tror jeg UKM kan hjelpe til med, sier hun ydmykt.

Selv om Grethe har mange talenter tror hun derimot ikke at hun går kunsten eller musikkens vei karrieremessig.

– Jeg planlegger å studere psykologi i framtida og heller ha det kreative som hobby, avslutter hun med et smil. Men først er det ungdommens kulturmonstring som står for tur.

Kine Elisabeth Lundervold

FAKTA

Ungdommens kulturmonstring (UKM)

- Kulturtiltak for barn og unge i hele Norge.
- UKM er delt inn i tre nivåer: kommunemonstring, fylkesmonstring og landsmonstring.
- I 2007 deltok hele 424 kommuner og bydeler i UKM.
- Hvert år arrangeres det fem lokale monstringer i Vestfold.
- Den lokale monstringen i Larvik skjer på Sliperiet lørdag 28. februar.
- I 2008 deltok 147 personer med i alt 63 innslag under Larviks monstring.
- Påmeldingsfrist er 1. februar for alle mellom 10 og 20 år.
- Juryenes utvelgelse skjer på grunnlag av originalitet, kreativitet, publikumskontakt og kvalitet, og de utvalgte deltakerne skal spille bredden i den lokale monstringen.
- Finalistene fra disse møtes til fylkesfinale.
- Vinnere fra fylkesfinale deltar på Landsmonstring i Trondheim før sommeren.
- På landsmonstringen deltar omkring 25 deltakere fra hvert fylke.

Kan endelig søke om uførepensjon

For to år siden sto Arild Pettersen fram og ga urettferdigheten i folketrygdloven et ansikt. Nå blir loven endret – og Pettersen kan endelig søke om uførepensjon.

Den trafikkskadede Larvik-mannens store problem var at han etter mange års arbeid i Norge, dro til utlandet for å jobbe som misjonær. Da han ble påkjørt bakfra på Storgata i Larvik i 2002, hadde han ikke jobbet i fullt tre år i Norge etter utenlandsoppholdet. Pettersen manglet bare en måned og 20 dager på å kunne søke om uførepensjon. På grunn av treårsregelen i Folketrygdloven ble han overlatt til seg selv

etter ulykken.

Nå blir en lovendring vedtatt, og fra 1. januar neste år kan Pettersen, som hadde over 30 år i arbeidslivet i Norge før misjonæroppholdet i Paraguay, endelig søke om uførepensjon. Han vil ikke få uførepensjon for forventet inntekt, men vil få mer å leve av enn det han har hatt siden ulykken for seks år siden.

- Endelig kommer rettferdighet-

en til meg. En stund følte jeg at jeg ikke var norsk. Jeg har jobbet og jobbet i hele mitt liv, og så skulle jeg være så uheldig, sier Pettersen, som har vært bevisst på å tenke positivt gjennom noen vanskelige år.

I forrige uke var saken oppe i arbeids- og sosialkomiteen på Stortinget. I neste uke går saken gjennom Odelstinget. Frp-representant fra Akershus, Kari Kjønnaas Kjos, har jobbet med saken i flere år. Nå gleder hun seg over at de få personene som falt mellom to stoler, som Pettersen, endelig kan få hjelp og støtte.

- Jeg skjønner at det ikke er så enkelt for politikerne å lage lover og regler som passer alle – det

unnskylder jeg dem for. Jeg vil berømme Frp som virkelig har stått på, understreker Pettersen.

Kjønnaas Kjos er imidlertid ikke helt fornøyd med den nye loven, selv om de med lang fartstid i arbeidslivet blir sikret mer.

- Hvis man er ung når man reiser ut, for eksempel 25 eller 30 år, jobber fem år i utlandet, for så å komme hjem og bli skadd, da får du ingenting før du blir alderspensjonist, opplyser hun. Kjønnaas Kjos mener nå at NAV

må informere mer om å jobbe i utlandet for å forlære arbeidet.

For eldre personer må opplysningsarbeidet bli bedre.

minstepensjon når de drar ut, får de uføretrygd. Disse personene får imidlertid ikke medregnet forventet inntjening, slik som andre som får beregnet uføretrygden. Dermed får de langt mindre å rutte med i måneden.

- Man får lite, men man får i hvert fall noe, påpeker hun.

De som tidligere har søkt og fått avslag, men som har lang opptjening av trygderettigheter før de dro utenlands, kan søke på nytt fra 1. januar neste år. Loven vil ikke ha tilbakevirkende kraft, og man vil ikke få tilbakebetalt fra tidspunktet da ulykken skjedde.

Elisabeth Løsnæs

33 16 30 57 • elisabeth.loesnes@op.no

Vant kamp for andre uføre

Elisabeth Løsnæs har vært en viktig stemme for uførepensjonistene. Hun har jobbet for å få til en lovendring som gjør at flere kan søke om uførepensjon. Løsnæs er leder for Arbeids- og sosialkomiteen på Stortinget. Hun har vært medlem av Stortinget i mange år. Hun er også medlem av Folketrykkestyret. Løsnæs er gift og har to barn. Hun er utdannet jurist og har arbeidet som advokat. Hun er også medlem av Stortingets arbeids- og sosialkomitee. Hun har vært leder for Arbeids- og sosialkomiteen i mange år. Hun har vært medlem av Stortinget i mange år. Hun er også medlem av Folketrykkestyret. Løsnæs er gift og har to barn. Hun er utdannet jurist og har arbeidet som advokat. Hun er også medlem av Stortingets arbeids- og sosialkomitee.

Faksimile fra Østlands-Posten

Rudolf Leif Larsen har navnedag i dag. Han jobber ved anestesivdelingen på Larvik sykehus.

50 år
Ole Andreas Hvatum, Stavern, fyller 50 år i dag. Mange bursdagsklemmer og gratulasjoner ønskes fra din kone Gerd, Andreas, Merethe, Jan Einar, Hege, familie og venner.

9/2-09

19 år
Maria Skattum, Holmejordet, fylte 19 år i går. Hun gratuleres med dagen av mamma, pappa, Christian og snæxibabe.

7/16-08

+

Vår kjære Mos

Mildrid Svendsen

født 20. januar 1922,
døde fra oss
i troen på sin Frelser.
Larvik, 7. januar 2009.

Terje   Inger Kirstine
Yngve   Elisabeth

Tonje, Ida, Christoffer,
Thomas, Celine

Begraves fra Undersbo kapell
tirsdag 20. januar kl. 11.30.

Minneord

Et trist budskap har nådd oss. Gerhard Bryntesen er gått bort. Et minne om et varmt menneske med utelukkende godhet i seg er borte. Trist og uvirkelig var beskjeden om at han var rammet av alvorlig sykdom. Trist var det å vite at mange års kameratskap og samvær nå ikke lenger var en del av hverdagen. At Gerhard sovnet inn i sin urokkelige tro, og i fred med seg selv, hjalp ham i en vanskelig tid. At han hadde sin familie rundt seg betydde alt for ham. Verdier betydde mye for Gerhard. Verdier som ærlighet, redelighet, og ubetinget hjelpsomhet preget ham. Vi kommer til å savne hans utrettelige hjelpsomhet i borettslaget, der han virkelig ble en handyman vi kunne spørre om alt. Hans gode humør, og spøkefulle framferd. Det var aldri nei i hans munn dersom noen ba om hjelp. Et varmt og trygt naboforhold utviklet seg, og i trygghet om at man kunne overlate verdiene til ham, varmet i våre fraværende stunder. Utallige var de gode

Østlands-Posten – fredag 16. januar 2009

stunder der vi kunne diskutere, komme med spørsmål om livs-syn, og være uenige om mangt uten å bli uvenner. Gerhard forfektet ikke sine standpunkt i store ord, men tolererte andres meninger med like stor respekt som sin egen. Aldri hørtes et vondt ord om et annet menneske, og det var slik han levde sitt liv. En traust kjempe av en personlighet. En stille visshet om sine verdier. Dersom hans leve-sett og syn på hva som er rett og galt var vårt, ville verden vært et fredelig sted. At hans kone Anne og sønn med familie, har støttet ham som de har gjort gjennom den vanskelige tiden med sykdom står det respekt av. Gerhard døde med fred i sitt sinn.

Vi lyser fred over Gerhards minne, og føler med familien i sorgen.

Aslaug og Terje B. Svendsen,
venner og naboer

DØDSFALL

+

Min kjære Gerhard,
min kjære pappa og svigerfar,
vår snille farfar

Gerhard Bryntesen

født 13. januar 1938,
døde i troen på sin Frelser.
Larvik, 13. januar 2009

«Du vil alltid være
i våre hjerter»

Anne
Hans Bjarne Anne Merete
Sondre, Jørgen

Øvrige familie og gode venner

Begraves fra Undersbo kapell
torsdag 22. januar kl. 11.30.

Duo: Sammen skal Grethe Marita Ayala Pettersen og Alice Gudem kurere sceneskrekke og ha det gøy på årets UKM. (Foto: Per Albrigtsen)

Vil overvinne sceneskrekke og ha det gøy

Grethe Marita Ayala Pettersen og Alice Gudem har musikk som felles interesse. Under Ungdommens Kulturmønstring (UKM) skal de kurere sceneskrekke og ha det gøy.

UNGDOMMENS KULTURMØNSTRING

SERIE

Mange unge deltar på den årlige Ungdommens Kulturmønstring over hele landet. Østlandsposten presenterer de lokale deltagerne.

Mer om UKM på op.no

Grethe Marita bor på Tagtvedt mens Alice holder til i Helgeroa. De går på forskjellige skoler og har ett felles møtested.

– Kongegata. Yes, sier Alice.

De møttes og de tilbringer fremdeles mye tid sammen på K1 i Kongegata.

– Ja der er vi mye. Jeg spilte i et prosjektband der tidligere, forklarer Grethe Marita.

– Jeg tar pianotimer der nå, legger Alice til.

Bak pianoet vil vi også finne Alice under UKM. Grethe Marita holder seg derimot til sangen. Dette til tross for at hun også spiller en del instrumenter.

– Jeg spiller også piano. Tar timer på kulturskolen. I tillegg spiller jeg gitar og harpe, forteller hun.

Venninnen Alice har også flere

– Jeg spiller vel gitar sånn halvveis. Så spiller jeg fiolin, men det er litt gammelt, smiler hun mens hendene holder en takt.

Jenta sitter egentlig lite stille mens vi prater. Innimellom nynnes det litt, så begynner hendene å fikle med en takt mot låret. «Almost Lover» med A fine frenzy.

De har ikke øvd så veldig mye. Bare sånn passe.

– Det er liksom ikke noe problem når jeg kan sangen og Alice tar alt på piano, kommer det bråkjekt fra Grethe Marita.

Når vi lurte på hvordan det kommer til å gå under den lokale mønstringen, blir de litt spakere.

– Vi har ikke store forhåpninger. Det handler om å overvinne sceneskrekken, og å ha det gøy, mener Grethe Marita.

– Vi skal øve på å stå på en scene, slår Alice fast, og der begynner rytmen å gå mot låret igjen gitt.

Per Albrigtsen

33 16 30 52 • per.albrigtsen@op.no

FAKTA

Grethe Marita Ayala Pettersen og Alice Gudem

- Jentene har K1 i Kongegata som felles møtested.
- Begge bruker fritiden sin på musikk og spiller flere instrumenter i tillegg til å synge.
- Under årets UKM har de som mål å kurere sceneskrekke og ha det gøy.
- De har meldt seg på med låten «Almost lover» av A fine frenzy.

Ungdommens kulturmønstring (UKM)

- UKM er delt inn i tre nivåer: kommunemønstring, fylkesmønstring og landsmønstring.
- I 2007 deltok hele 424 kommuner og bydeler i UKM.
- Den lokale mønstringen i Larvik skjer på Sliperiet lørdag 28. februar.
- I 2008 deltok 147 personer med i alt 63 innslag under Larviks mønstring.
- Påmeldingsfrist er 1. februar for alle mellom 10 og 20 år.
- Juryenes utvalgelse skjer på grunnlag av originalitet, kreativitet, publikumskontakt og kvalitet.

Vår kjære mamma, svigermor,
vår alles «mormor», oldemor,
søster og svigerinne

Sigrid Berg

født 30. oktober 1913,
sovnet stille inn på Byskogen
sykehjem i dag.

Larvik, 10. mars 2009.

*«Takk for alt du var for oss.
Takk for alle vakre
og varme minner.
Det du har gitt oss
vil alltid leve.»*

Evy   Einar
Kjell-Age   Inger

Heidi og Per Olav
Geir og Siri
Janne og Even
Hege og Atle
Roger

Christian, Magnus, Jørgen,
Hedda, Linnea, Henrik,
Amalie, Emil, Frida
(oldebarn)

Ellinor
Hjørdis og Olav

Øvrige familie

Begraves fra Undersbo kapell
fredag 20. mars kl. 11.30

DØDSFALL

Vår umistelige sønn, min kjære
pappa, min trofaste venn, vår
snille bror, svoger og onkel

Roy Helge Gulbrandsen

født 25. mars 1959,
døde fra oss i dag.

Larvik, 3. oktober 2008

*«Tåren - den er bitter.
Sorgen - den er stor.
Men minnene er vakre
de i vårt hjerte bor.»*

Grethe   Helge
(mamma)   (pappa)

Roy Thomas
(sønn)

Terje og Elisabeth
Line og Alf
Monica og Steinar
Ina

Aleksander og Line
Linn og Are
Mari

Begraves fra Undersbo kapell
tirsdag 14. oktober kl. 11.30.
Like kjært som blomster er en
gave til Huset.

Lanserer lærebok i kirke-skole-samarbeid

Trygghet om regelverk gir grunnlag for frimodighet, mener forfatterne.

Ole Andreas Husøy, KPK
kristenliv@vl.no 22 310 310

– Jo tryggere kirkelig ansatte er på rammer og regelverk når det gjelder samarbeid mellom kirke og skole, jo mer frimodige kan de være, mener Kristin Gunleiksrud.

Gunleiksrud, som er rådgiver ved IKO – Kirkelig pedagogisk senter, har sammen med presten Yvonne Andersen skrevet den første boken i en serie på tre om samarbeid kirke-skole.

– Mitt inntrykk er at det her-sker stor usikkerhet blant ansatte både i skole og kirke om hva slags samarbeid det kan væ-

re mellom de to etter dommen i Strasbourg, og i en tid med endringer i KRL-faget og i formålparagrafen for skolen. Noen opplever at dørene for samarbeid lukkes. Da er det viktig å vite om de åpninger og muligheter som finnes, sier Gunleiksrud.

Den første boken tar for seg nettopp rammer og muligheter i kirke-skole-samarbeidet, og svarer på spørsmål om hva man kan gjøre og hva man ikke kan gjøre ut fra dagens regelverk. Neste år fortsetter IKO-Forlaget serien med en bok om høytidsvandring og kirkebesøk, og en bok om den kulturelle skolesekken.

En ressurs for skolen. – Vi har først og fremst hatt kirkelig ansatte i tankene når vi skrev boken, men den er også skrevet slik at den kan brukes av skolen, fremholder Gunleiksrud.

Hun understreker at kirken er en fabelaktig ressurs for skolene,

Kristin Gunleiksrud (t.h.) og Yvonne Andersen har skrevet bok om mulighetene for samarbeid mellom kirke og skole. Robert Holand har tatt bildene som illustrerer boken.

og at besøk i kirken kan gi nye læringsmuligheter for elevene. Ikke bare når det gjelder kristendommen, men også på områder som kunst og arkitektur.

Opplevelse. Yvonne Andersen har inntil nylig vært kapellan i Jar menighet i Bærum. – Jeg har

jobbet et sted hvor skolene har vært positive til å komme på besøk i kirken. Det jeg forsøkte å legge opp til, var at det skulle være gøy å komme til kirken, at elevene skulle bære med seg en opplevelse når de gikk igjen, sier hun.

Tidligere tok skolene selv i

Foto: Ole Andreas Husøy, KPK

VL 16/10 08

Takker Gud og mennesker

Det sto om livet til tvillingjentene Natalie og Emilia Larsen fra Tjølling da de i september ble født mer enn to og en halv måned før termin. Etter en lang sykehusperiode er mamma Marthe og jentene hjemme hos pappa Geir og de to brødrene. – Vi takker først Gud, så legene og sykepleierne som har vært med å redde livet til jentene våre, sier Marthe og Geir Larsen.

Hjemme igjen: Historien om den dramatiske fødselen og barseltida til tvillingjentene fra Tjølling har berørt folk. - Flere ukjente har ønsket å fortelle oss sin historie, sier Marthe og Geir Larsen. (Foto: Inger Lene O. Steen)

Side 6 og 7

Tvillingjentene hjemme

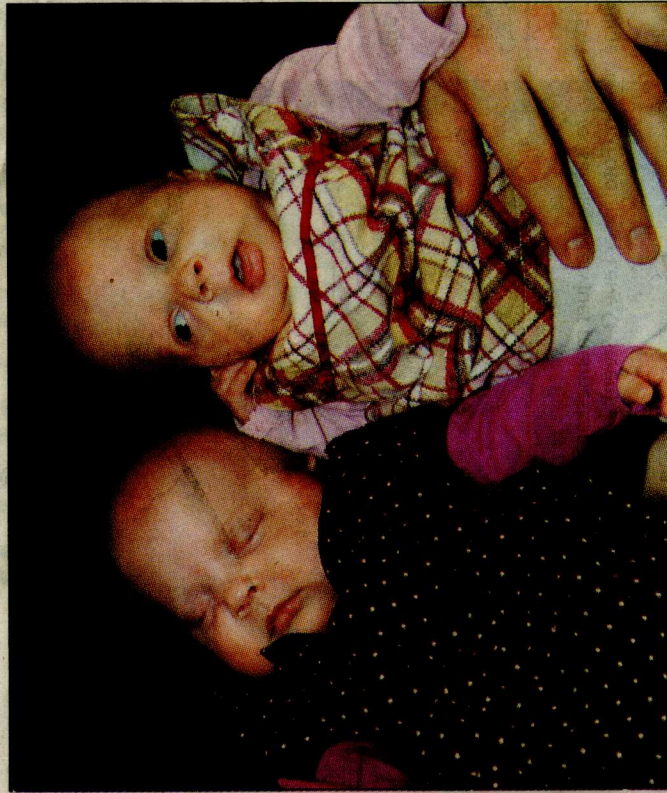
– Vi takker først Gud, så legene og sykepleierne som har vært med å redde livet til jentene våre, sier Marthe og Geir Hansen, foreldre til tvillingene fra Løveskogen, som i høst ble rammet av et farlig syndrom mens de lå i mammas mage.

– Det er et under som har skjedd i november. I september følte Marthe seg syk, ringte fødeavdelingen i Skien, men følte seg avvist som «hysterisk». Dagen etter kontaktet hun fødeavdelingen i Tønsberg. Så gikk det meste i ekspresstid.

Jentene kom til verden ved keisersnitt på Rikshospitalet 26. september, mer enn to og en halv måned før termin. Jentene hadde utviklet det livsfarlige tvilling til tvilling transfusjonssyndromet (TTTS).

Ved fødselen veide Emilia 745 gram og Natalie 1125 gram. Nå stopper vekta på henholdsvis tre og fem kilo.

Familien Larsen har opplevd at deres historie har berørt både

Små jenter: Natalie Evelina (til venstre) og Emilia Sophie ble født 26. september, men terminen var ikke før 16. desember. Det farlige tvilling til tvilling transfusjonssyndromet førte til at Natalie fikk mer næring enn Emilia. Nå veier de henholdsvis fem og tre kilo.

kjente og ukjente.

– Flere ukjente har ønsket å fortelle oss sin historie. Vi har blitt stoppet både på bensinstasjonen og på sykehuset. Mange familier har dramatiske historier i forhold til fødsel, barn, leger og sykehus, sier Marthe og Geir.

Foreldrene synes det er greit at folk vil snakke.

– Det er fint å dele erfaringer, mener de.

– Vi er begge personlige kristne. Det har gitt oss stor styrke og kraft. Både kristne og ikke-kristne har bedt for oss. Vi har opplevd det som en massmobili-sering, sier Geir.

Familien setter stor pris på samtaler og støtte, men en ting synes de er vanskelig å snakke om.

– Noen spør om mulighetene for at jentene får senvirkninger. Det er ikke påvist noen hjerneskada, og vi vet ikke noe mer enn det. Framtida er uviss, men vi har stor tro på at de kommer til å utvikle

ØP skrev om tvillingparet i

Kjetil Johnsen gleder seg til kulturnatta. Side 8 og 9

Nr 260 Årgang 127

Løssalg kr 15.00

Ble avvist av sykehuslege i Skien

«Hysterisk» mor reddet tvillinger

Sover søtt: Mamma Marthe Larsen og overlege Knut Urdal er lykkelige over at alt ser ut til å gå bra med de små tvillingsøstrene Natalie og Emilia.
(Foto: Erik Berge)

Marthe Larsen fra Løveskogen følte sterkt at noe var galt med tvillingene i magen sin. Da hun ringte sykehuset i Skien, fikk hun beskjed om å slutte å lese

bøker som gjorde henne urolig. Takket være at hun ikke ga seg, ble tvillingene to dager senere reddet i 12. time ved Rikshospitalet.

Side 4 og 5

Tvillingjente

Da tvillinggravide Marthe Larsen fra Løveskogen bekymret ringte fødeavdelingen i Skien, fikk hun til svar at hun måtte slutte å lese bøkene som gjorde henne urolig.

Knappe to døgn senere ble de små tvillingene forløst på Rikshospitalet, 11 uker før termin. Jentene hadde utviklet det livsfarlige Tvilling til tvilling transfusjonssyndrom (TTTS).

– På Rikshospitalet fikk jeg beskjed om at det ikke var mye håp for den minste jenta. Etter keisersnittet sa legen at dette sto om timer for begge to, sier Marthe Larsen.

Nå er hun og jentene overført til nyfødtintensiv på sykehuset i Tønsberg. Pappa Geir Larsen og de to sønnene på 11 og fem år pendler fram og tilbake fra Løveskogen i Tjølling for å besøke de tre jentene.

– Her har vi det godt. Mot alle odds pustet begge jentene selv, ingen av dem har behovd respirator. Ingen av dem har fått hjerneblødning eller andre skader som kan komme av syndromet eller for tidlig fødsel. De har overrasket alle.

Fødselen skjedde 26. september, men terminen var ikke før 16. desember. Nå veier Natalie og Emilia henholdsvis 2.240 gram og 1.440 gram. Fødselsvekten var ikke mer enn 1.225 og 745 gram.

Tidligere i høst bestemte Marthe at hun ønsket å føde på sykehuset i Skien. Derfor ringte hun

fødeavdelingen der da hun i slutten av september begynte å føle seg utilpass.

– **Jeg fortalte at** jeg hadde et risikovangerskap. Det plaget meg at jeg hadde lagt på meg 10 kilo på to uker og hadde smerter i magen. I boka jeg hadde fått av jordmor, sto det at lege skulle kontaktes ved disse symptomene. Personen jeg snakket med i Skien sa at det ikke var noe farlig så lenge jeg ikke hadde høy feber. Så fikk jeg beskjed om at jeg skulle slutte å lese bøkene som gjorde meg bekymret, det hadde jeg ikke noe godt av. Jeg tenkte jeg var hysterisk, forteller Marthe.

Dagen etter følte hun seg enda mer uvel, og følte at ting ikke var som det skulle. Hun rakk ikke telefontiden til fastlegen, derfor ringte hun sykehuset i Tønsberg.

FAKTA

Tvilling til tvilling transfusjonssyndrom (TTTS)

- Kalles også føtalt transfusjonssyndrom
- En sjelden og alvorlig svangerskapskomplikasjon som bare rammer eneggede tvillinger.
- Tilstanden oppstår når blod passerer i ulikt forhold fra det ene fosteret til det andre via felles blodårer i deres felles morkake.
- Den ene tvillingen kan få mindre næring enn den andre, slik at den blir liten og blodfattig, mens den

andre blir stor og blodrik.

- Kjennetegnene på TTTS er: unormal mengde foster vann, plutselig økt vekt hos moren, plutselig oppsvulming av livmoren, for tidlige veer, blødning.
- TTTS påvises ved ultralyd.
- TTTS kan medføre for tidlig fødsel, blodmangel, hjertesvikt, hjerneskade, en eller begge tvillingene kan dø.

(Kilde: tttsfoundation.org, tvilling.no og barnemix.no)

En liten og en stor: På grunn av Tvilling til tvilling transfusjonssyndromet, som bare kan oppstå hos eneggede tvillingselen, mens Emilia veide bare 745 gram. Det sto om livet for dem begge. (Foto: Erik Berge)

På nyfødtintensiv: Marthe Larsen vil fortelle om sin opplevelse for å bevisstgjøre andre. - Hvis jeg står fram, kan det kanskje redde et liv. Jeg vil ikke skremme andre tvillinggravide, men det er utrolig viktig å følger opp kontroller og stole på magefølelsen, sier hun, her i samtale med Knut Urdal, overlege ved kvinneklinikken i Tønsberg.

Englevakt: På den lille sengen hvor søstrene ligger side ved side, henger det to små glassengler fra Tjølling. - Vi har fått englene av naboen vår. De symboliserer at Natalie og Emilia har englevakt, sier Marthe Larsen

r nær ved å dø

– Der fikk jeg beskjed om at det var bedre å komme inn til en undersøkelse for mye, enn en for lite.

I Tønsberg fikk hun ultralyd. Her skjønte Marthe at noe var galt.

– Legen ble helt stille, og skrev ut mange bilder. Så fortalte han at det ikke var bevegelse hos det minste barnet og at de var veldig ulike i størrelse. Så ble jeg lagt til observasjon til morgen etter.

Neste morgen gikk det i ekspresstid til Rikshospitalet, og en time senere var de ute.

Marthe presiserer at hun ikke ønsker å sette sykehuset i Skien i et dårlig lys, men føler sterkt for å rope et varsko til andre gravide.

– Hvis jeg står fram, kan det kanskje redde et liv. Jeg vil ikke skremme andre tvillinggravide, men det er utrolig viktig å følger opp kontroller og stole på magefølelsen.

– **Det er en kunst** å fange opp de gravide som bør komme inn til en ekstra undersøkelse. TTTS er en alvorlig komplikasjon I ettertid er

det helt klart at Marthe burde ha vært undersøkt. Det er viktig at helsepersonell er skjerpet når gravide ringer inn, sier Knut Urdal, overlege på kvinneklinikken i Tønsberg.

Selv om alt går bra med Natalie og Emilia, har det vært en krevende barselperiode. Marthe håper å komme hjem til jul.

– Jeg har grått mye, det har vært en stor påkjenning.

På den lille sengen hvor søstrene ligger side ved side, henger

det to små glassengler fra Tjølling.

– Vi har fått englene av naboen vår. De symboliserer at Natalie og Emilia har englevakt, sier Marthe Larsen.

Inger Lene O. Steen

92285340 • inger.lene.steen@op.no

Sykehuset i Skien melder avvik

Erik Eliassen, klinikkssjef ved kvinneklinikken på sykehuset i Skien, forteller at vakthavende lege som snakket med Marthe Larsen, ikke skrev journalnotat etter samtalen.

– Det skulle vært gjort, men i dette tilfellet er loggen blank. Det er helt klart en svikt hos oss at det ikke ble ført journalnotat, dette blir meldt som avvik. Loven tilsier at det telefonsamtaler skal dokumenteres.

I praksis betyr dette at sykehuset ikke kan gå tilbake i journalen og lese hvilke symptomer Marthe Larsen klaget over, og hvilke råd legen har gitt.

Siden Marthe Larsen vet dato og klokkeslett for da hun ringte, har sykehuset funnet ut hvilken lege hun snakket med.

– Legen kan ikke huske noe av denne samtalen, sier Eliassen, som også understreker at det kan være svært vanskelig over telefon å ta stilling til hvor alvorlig en situasjon er.

Klinikkssjefen beklager hendelsen, og presiserer at det hele tiden jobbes for å gi gravide et best mulig tilbud.

– Det jeg først og fremst beklager, er at pasienten følte seg avvist. Vi vil framstå som en avdeling

med lav terskel og stor trygghet. Magefølelsen til gravide tar vi på alvor, men det kan også hende at symptomene til Marthe Larsen ikke hadde noe med syndromet å gjøre.

– **Hva tenker du om at vakthavende lege skal ha sagt at hun burde slutte å lese bøkene som gjorde henne bekymret?**

– Det var ingen heldig uttalelse. Sykehuset i Skien har bedt om en skriftlig beskrivelse av hva Marthe Larsen opplevde.

– Hvis hun ønsker det, stiller vi gjerne opp for å møte henne, avslutter Erik Eliassen.

Juleshow

Mandag 10. november
kl: 19:00 ønskvier
velkommen til årets
juleshow hos Lises Møbler

på alle ytterjakk
sko og støvletter

på alt i butikke

– M annekengoppvisning
av vinterytt.

– Trekning av gavekort

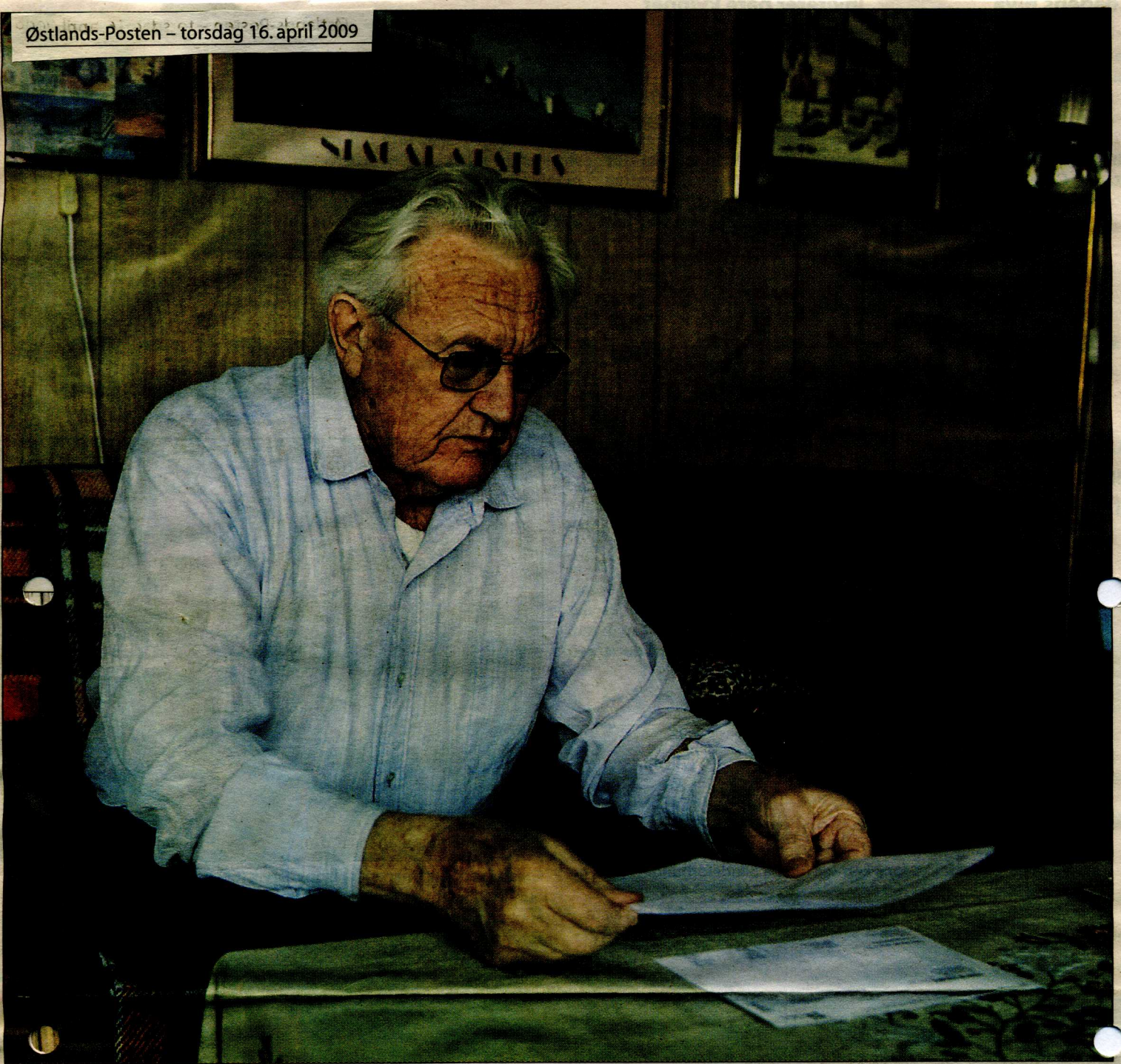
– Tips til juledekoring
og julegaver

Frien

Ra

th

Lot seg ikke lure: Eivind Kolstad (85) lot seg ikke lure av taktekkeren som dukket opp tre ganger på døra for å få forskudd på takarbeid. (Foto: Erik Berge)

Advarer mot taklureri

Einar Kolstad (85) ante uråd da taktekkeren som ringte på døra ville gjøre en jobb for han – og krevde 50.000 kroner i forskudd.

Mannen var på døra til Kolstad i Minnehallveien 29 i Stavern tre ganger i går. Den tredje gangen kom han tilbake med kvitteringsblokk selv om Kolstad hadde sagt klart i fra at han ikke ville betale ut kontanter. Mannen ville at 85-åringen skulle takke ja til en takjobb verdsatt til 80.000 kroner. Forskuddet på 50.000 kroner ville han ha umiddelbart.

– Han sa han var en representant fra Takringen Vestfold. Han ville ha penger – 50.000 kroner – nå med en gang. Jeg sa jeg ikke ville betale ut penger annet enn over nettbank, forteller Kolstad.

I går kontaktet han politiet om saken.

Mannen hevdet at han hadde lagt et tak for en av naboene i gata, samt at han skulle legge tak for ytterligere en nabo i mai.

Da Kolstad sjekket dette, viste det seg at det ikke stemte.

– Du får ikke noen penger her. Jeg er mistenksom. Du sa du hadde bygget der oppe, og det gjorde du ikke, konfronterte 85-åringen mannen med da han

returnerte for tredje gang tidlig på ettermiddagen i går.

Taktekkeren sa han kom fra firmaet Takringen Vestfold. Østlands-Posten finner ikke dette firmaet registrert i Brønnøysundregistrene. Mannen som ringte på er imidlertid registrert i Brønnøysundregistrene som et enkeltmannsforetak under eget navn. Forretningsadressen er i Larvik. Mannen, som er tidlig i

Takringen er Norges største tak-entreprenørkjede, men de har ingenting med taktekkeren i Larvik å gjøre. De har blitt kontaktet flere ganger av fortvilte kunder som tror de er oppdragsgiveren.

– Vi sliter så med dette. Nå lovte de på tro og ære at de ikke skulle bruke navnet Takringen. Det er helt håpløst, sier daglig leder i Takringen AS, Svein Sveum.

De har engasjert advokat for å forsøke å få personen i Larvik til å slutte å bruke navnet deres, men i

30-årene, skal etter det ØP erfarer ikke være straffedømt for slike forhold tidligere.

Det lyktes ikke ØP å oppnå kontakt med mannen i går.

Taktekkerbransjen er utsatt for svindlere, og fra tid til annen får politiet anmeldelser på falske taktekkere som tar forskudd, men sjelden utfører jobben. På generelt grunnlag advarer leder for krimavdelingen ved Larvik politistasjon, Knut Vidar Vittersø, folk mot taktekkere som oppsøker folk hjemme.

– Ikke si ja til de som kommer

på døra. Bruk registrerte firmaer og ikke svar på tilfeldige annonser, lyder rådet fra Vittersø.

Han ber folk som får ukjente taktekkere på døra om å si at de skal undersøke de påståtte problemene med taket med en byggmester.

Det er kjent at personer har utbetalt tusenvis av kroner i forskudd til taktekkere som har vist liten interesse for jobben.

– Ikke betal på forskudd, advarer Vittersø.

Elisabeth Løsnes

33 16 30 57 • elisabeth.losnes@op.no

Fortvilet over misbruk av navn

går brukte han det nok en gang.

Blant de selvstendige forhandlerne i kjeden har det gått ut en intern advarsel om mannen og måten han bruker navnet deres på.

– Dette er veldig skadelig for oss, men det er verst for de eldre menneskene som blir rundlurt, sier daglig leder for A-H Bygg i Sandefjord, Arvid Hansen, som er medlem av kjeden.

Han har mottatt flere telefoner fra kunder som ringer angående jobber som ikke blir utført eller som har andre spørsmål. Da

har de allerede betalt forskudd. At mannen brukte Takringen som firmanavn kom kjeden for øre i høst da de ble kontaktet av en fortvilet kunde.

Sveum advarer folk som vil ha takjobber gjort og ber dem være oppmerksomme på at seriøse firmaer ikke tar forskudd.

– Det er ingen seriøse taktekkerfirmaer som går ut og ber om forskudd. Vi foretar en besiktigelse, kommer med et forpliktende tilbud og så utfører vi jobben. Vi fakturerer til slutt, understreker han.

Håndverker krevde 50.000 i forskudd

Håndverker krevde 50.000 i forskudd

Lot seg ikke lure av hissig taktekker

Advarer: Eivind Kolstad (85) ble mistenksom da en mann ringte på og ville gjøre en jobb på taket hans. Mannen ville ha 50.000 kroner i forskudd. Politiet advarer mot personer som møter opp på døra og krever forskudd for takjobber. (Foto: Erik Berge)

Eivind Kolstad (85) ble mistenksom da en mann troppet opp på døra hans i Minnehallveien i Stavern og ville gjøre en jobb på taket hans. Mannen krevde 50.000 i

forskudd. Politiet advarer mot personer som oppsøker folk hjemme, tilbyr taktekkertjenester og krever store forskudd for jobben.

Side 4

Bodil Langerud Moen er kunstner og var den første utstilleren på det nyåpnede Kirketorget i Stavern Frikirke. I dag kan hun feire navnedag.

17/7 09

kompetanse og sin tid til rådighet. Kåre var romslig og raus, tålmodig, stødig og veldig snill. Han bydde på seg selv, sine egne erfaringer og sitt eget liv i møte med alle, enten det gjaldt i trekkspillklubben, i jobben som maskinfører eller i privatlivet for øvrig. Kåre var en mann å søke råd hos. Kåre var veldig glad i menneskene rundt seg, han visste stor respekt for alle. Hans kjærlighet til Kristin var tydelig for hele verden. Et av de sterkeste og fine minnene er bilde av onkel Kåre og lille Nora Linnea på hytta på fjellet i Valdres. Morgenstundene med onkel fikk en helt spesiell betydning og de båndene som ble skapt mellom de to kan verken sykdom eller død endre på. Onkel Kåre med kaffekoppen og sukkerbiten, Nora Linnea med sukkerbiter stadig duppet i onkels kaffekopp. Dialogen mellom de to, der de begge forsto like godt hva den andre mente uten at mange og store ord ble brukt. Det er godt å hvile i bilder som dette. Et liv er over, det er ugjenkallelig, det er endelig. Men livet er her og vi skal fortsette, vi tar med oss minnene og vet at vi hadde vært fattigere i dag hvis ikke vi hadde kjent Kåre. Det er mange som vil føle et stort savn, men takknemligheten er enda større.

Tankene våre er hos Kristin, foreldre, søsken og øvrig familie.

De gode minnene om onkel Kåre vil leve videre.

Anne Marit Nefstad Grinden

Minneord

Kåre Haugland døde fra oss natt til torsdag 04. juni. Kåre kom inn i livet vårt i 1999 da han og Kristin traff hverandre, ble kjærester og senere giftet seg. Nå har vi mistet en god venn, svoger og onkel.

Vi mottok budskapet om hans død tidlig torsdag morgen, og selv om det ikke kom uventet så ble det en vond dag. Vi ante at det gikk denne veien, at sykdommen sakte men sikkert tok over den sterke, friske kroppen til Kåre og at vi til slutt måtte innse at det var til det beste for han at han fikk slippe.

Det fødtes en ny stjerne på himmelen den natta Kåre døde.

Kåre var hjelpsomheten selv, uansett hvem som henvendte seg til ham, gjorde han alt for å hjelpe. Han stilte sin kunnskap,

Min kjæreste Svein, vår fantastiske pappa og svigerfar, min kjære, kjære sønn og svigersønn, vår kjære bror, svoger, onkel og fetter

Svein Kjøndal

døde uventet fra oss i Etiopia 10. mai, 55 år gammel.

*«Takk for store smil, kos & klemmer, fart & spenning, alvor & ablegøyer.»
På gjensyn hos Han du elsket og tilba, Jesus.*

Svanhild

Anders Alyssa
Kristian
Lovise Dan Ruben
Marie

Randi (mamma)
Marte (svigermor)
Jan, Marit, Gunnar (søsken)
Øvrige familie og venner

Begraves fra Tjølling kirke fredag 29. mai kl. 11.30.

Like kjært som blomster er en gave til ledertrening for unge ledere i Etiopia og Burundi i regi av Pan African Vineyard Leaders Network. Bankkonto 1201.39.43255. Velkommen til minnesamvær.

Minneord

Det er både lett og vanskelig å skrive et minneord om Svein Kjøndal. Vår kjære pastor, nære venn, «bror», «far», trøster, samtalepartner, kort sagt Svein. Lett

å skrive fordi vi verdsatte han så utrolig høyt for alle hans kvaliteter på ulike plan. Vanskelig fordi hva han var ikke kan formes tilstrekkelig gjennom ord, kun gjennom smil, tårer, gode tanker og inderlig takknemlighet.

Som pastor var Svein et menneske som elsket sin pappa i himmelen med en inderlig lidenskap som han formidlet til oss. Han gjentok hele tiden hvordan han så frem til den dagen det skulle bli «stor glede i byen» når vekkelseren kom over hvert menneske i Larvik. Men ikke bare i vår egen by, men i hele landet, og lengre enn så. Ofte når Svein bad for den enkelte av oss, kunne tårene renne nedover hans egne kinn. Guds omsorg for den enkelte person ble formidlet gjennom Svein.

Svein lot oss få opplevelsen av å være hans nære venn, «bror» og «far». Vi feiret bursdager, nyttårsaften, 17. mai og sølvbryllup sammen med ham og Svanhild. Om sommeren pleide vi å samles onsdagskvelder til hyggelig grilling med påfølgende lovsang og tale hjemme hos dem.

Vår menighet er fylt av mennesker med mange ulike behov. Her ble Svein den vennen, broren eller faren de enten hadde mistet eller savnet.

Vi er mange som har opplevd Sveins unike omsorg gjennom varme trøstende ord og omfavning. Han var alltid raus med ord og gode klemmer, både som trøst og fordi han ganske enkelt var glad for å se deg. Gjennom trøsten formidlet han oppmuntring, og en tro på fremtiden. Han hadde en helt spesiell gave til å få den enkelte til å føle seg vel og unik.

I de situasjonene hvor han var samtalepartner for ektepar som slet på ulike områder, hadde han også en nådegave. Med Guds kjærlighet lyttet og rettet han slik at vi fikk nytt mot. Han formidlet alltid Jesu tilgivelse. Dette var viktig for han, både å få og å gi hverandre tilgivelse, noe han også selv praktiserte.

Svein satte seg selv på ingen måter høyt. Han var en ydmyk mann. Svein bad selv om forbønn når han trengte det. Svein vi kunne le sammen med. Svein

som tullet, tøyset og lekte med egne og menighetens barn og unge. Svein som aldri sa «nei» når du trengte en å snakke med. Svein som var der for deg på tross av at han var mye sliten. Svein som elsket å synge «I love you, Lord, and I lift my voice ( )», noe han gjorde på den siste gudstjenesten han holdt før avreise til Afrika.

Denne gudstjenesten ble spesiell. Det var kraft i talen hans, og mange ble berørt av Gud. Det var da han takket oss alle og sa at vi skulle ses igjen i himmelen om han ikke kom tilbake. Han kom ikke tilbake. Han reiste hjem til sin kjære pappa i himmelen.

Vi savner Svein så inderlig, men unner ham gleden i himmelen, som han lengtet så til. Vi takker for alt han betydde for oss og lærte oss. Hjertet vårt gråter for hans kjære Svanhild og barna Anders, Kristian, Lovise og Marie.

Han vil alltid inspirere oss.

**For venner i Larvik Vineyard
Aud Torill Corneliusen**

Minneord

Søndag 10. mai, om morgenen, nådde den første triste melding oss om at Svein Kjøndal var død i Etiopia.

Han ble 55 år 19. februar og hans alt for tidlige bortgang er et stort tap for mange. Først går tankene til hans familie, til Svanhild og sønnene Anders og Kristian, og døtrene Lovise og Marie, og de andre i hans familie.

Svein hadde et liv der han var til velsignelse for mange. Han hadde bak seg et virke som dykker, noe som helsemessig nok hadde hatt sin pris. I flere år drev han og Svanhild et begravelsesbyrå.

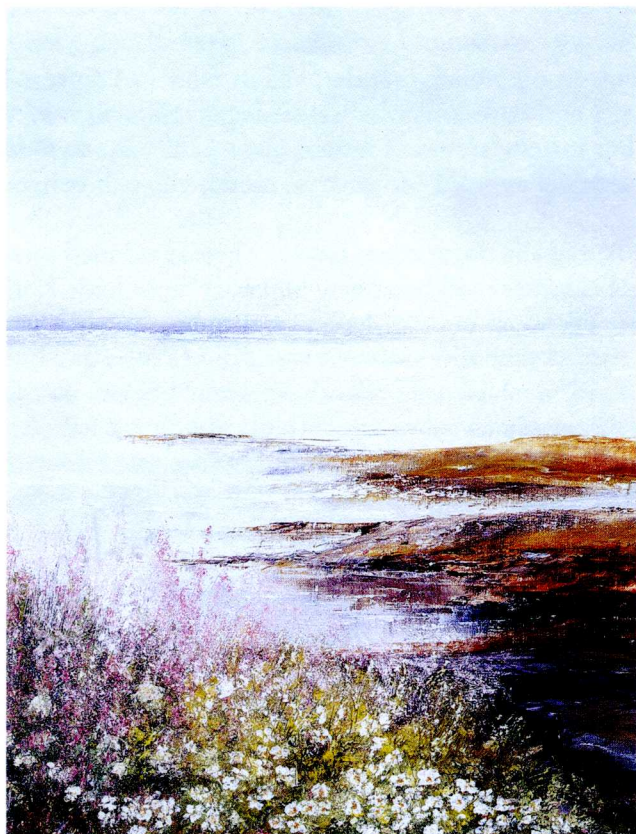
I kirkesamfunnene i byen vil vi huske han først og fremst for de årene han var leder i den unge Vineyard-menigheten i byen vår. Sammen med Svanhild var han sentral i arbeidet med menighetsdannelsen i 1997. Et par år senere ble han menighetens hovedpastor.

Svein elsket og tilba Jesus og som en sann Jesu disippel ble han en god leder i menigheten. Denne menigheten fikk som sitt særskilte merke vennlighetens preg. Ikke minst Sveins åpenhet og varme gjorde sitt til at dette ble en menighet der folk fra forskjellige kulturer og mennesker i vanskelige livssituasjoner fant en trygg havn og et tilknytningspunkt til Gud og mennesker. Her var rom for bønn og forbønn, lovsang og fellesskap, glede og sorg, fortvilelse og fornyelse.

Svein var også viktig i det fellesskap som eksisterer i byen vår mellom menighetene; Predikantringen. Han medvirket ivrig i alle våre fellesprosjekter. Han bidro til et fokus for oss på det vi har sammen i Kristus.

De siste par årene brukte han mye tid og krefter på å bygge og inspirere Vineyardmenigheter i Etiopia. Det var mens han sto midt i dette arbeidet at hans liv brått tok slutt. Vi i de andre menighetene, som kjente ham og satte pris på ham, ber for familien hans og menigheten som har mistet sin pastor, og vi lyser fred over hans gode og lyse minne.

**Predikantringen i Larvik.
v/leder Terje Fonk,
prost i Larvik**

Kåre Haugland

F. 23-12-1951 D. 4-6-2009

Pinsemenigheten Betania

Fredag 12. juni 2009

Min elskede Kåre,
vår umistelige sønn,
vår kjære bror og svoger,
vår gode onkel,
mitt kjære barnebarn,
vår kjære svigersønn og svoger

Kåre Haugland

født 23. desember 1951
døde fra oss i dag.
Larvik, 4. juni 2009.

Kristin

Torbjørn og Torbjørn

**Oddvar og June
Ove**

Åse

**Cathrine, Charlotte,
Alexander, Karina, Elisabeth**

**Heidi, Line, Renate, Maria,
Tommy, Simen Andreas, Tho-
mas Philip, Nora Linnea**

Ruth og Erik

Torill og Ånund

Levi og Vigdis

Vidar og Anne Marit

Øvrige familie

Begraves fra
Pinsemenigheten Betania
fredag 12. juni kl. 11.00.

Etter seremonien føres båren i
prosesjon til Tjølling kirkegård.

Ved graven

Bred dina vida vingar,
O Jesus, över mig
Och låt mig stilla vila
I ve och väl hos dig!
Bliv du mitt allt i alla,
Min visdom och mitt råd,
Och låt mig alla dagar
Få leva blott av nåd!

Jordpåkastelse og velsignelse

Forlåt mig alla synder
Och två mig i ditt blod!
Giv mig ett heligt sinne,
En vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad
Oss alla, stora, små,
Och låt i frid oss åter
Till nattens vila gå!

Forrettende: Pastor Frank Matre
Organist: Kantor Kjell Håkestad
Trekkspill: Emil Johansen

Takk for at du var sammen med oss i dag.

Kristin med familier.

Per Firing Begravelsesbyrå AS
Tjøllingvollen, 3280 Tjodalyng

(C) Forsidebilde «Midtsommerraften» er gjengitt med tillatelse
av kunstneren, Kristin Eckbo.

Kjempetorsk

Denne torsken dro jeg for noen dager siden på håndsnøre utenfor Rinøyvåg i Vestbygda i Lødingen, forteller Gunnar Harkestad. Vekten vi hadde til rådighet gikk til 27 kg, den ble «sprengt». Vi antar at fisken var minst 35 kg! Jeg dro en fisk litt senere som var litt lettere, også den «sprengte» vekten, vi antar minst 30 kg. En fantastisk opplevelse å dra dem! (Foto: Harald Ramstad)

5/8-09

65 år

Svanaug Annie Harkestad, fyller år 13. april. Klem fra Gunnar, Rut Ester, Kenneth, Mirjam, Frank, Dan Lewi, Kjersti, Aleksander, Frank Ruben, Ida Marie, Thomas, Mathias, Marius og Mikkel.

2009

Sep 09

Bereist dame: - Jeg hadde hatt lyst på en tur tilbake til Kenya. Når det er programmer på TV'en fra Afrika, ser jeg alltid på, sier Ruth Skoglund i Svarstad. (Foto: Inger Lene O. Steen)

Tilbake i Svarstad etter mange år i Afrika

I Kenya er det minst ti kvinner som heter Ruth og en mann som heter Skoglund. Fredag fyller Ruth Skoglund i Svarstad 80 år.

80 år

Ruth Skoglund

– **Jeg likte godt å være i Kenya.** Det var mange sterke møter og jeg ble godt tatt vare på, sier Ruth Skoglund.

Skoglund dro til Kenya som misjonær første gang i 1973. Hun tilbrakte tre perioder der på til sammen nesten elleve år. I 1989 kom hun tilbake til Norge for godt.

Nå bor hun i lettstelt leilighet på Hukesletta i Svarstad, og har sin kjære Filadelfiamenighet rett over veien.

– Jeg bodde avsides i bushen, om lag 50 mil fra Nairobi. Vi tok vare på alle. Både de som var i menigheten og de som sto utenfor. På nettene var det ofte det kom syke og fødende som trengte hjelp. Da måtte jeg kjøre dem på sølete og smale veier til sykestua.

Hun finner fram et av mange fotoalbum fra hylla under salongbordet.

– Nå skal du se. Her står jeg med Ruth på den ene armen og Skoglund på den andre, ler hun.

Svart-hvitt fotografiet viser en yngre utgave av 80-åringen, smilende bærende på to kenyanske spedbarn.

– Barna ble oppkalt etter meg når jeg hjalp mødre med fødselen. Det var sikkert ti jenter som ble hetende Ruth og en gutt som fikk navnet Skoglund.

I Kenya opplevde hun møter med mennesker som var besatt av onde ånder og andre som drev med trolldomskunstner.

– Nærmeste nabo til kirken vår var en kvinnelig trolldoktor. Mange av menneskene følte frykt for hevn og forbannelser fra andre. Det var mange tabu. Flere ganger var jeg med på at mennesker ble fri fra de onde kreftene og tok i mot Kristus isteden. Det var alltid hyling, spytting og roping. De onde åndene kjempet for å bli værende.

Skoglund ble frelst da det gikk en vekkelsesbølge over Kroken

på begynnelsen av 1940-tallet.

– Det var en åndelig atomsfære som gjorde stort inntrykk. Siden da har jeg villet tjene Gud.

Hun reiste fra Lardal til Alta som 17-åring. Hun jobbet tre år på barnehjem i Finnmark, før turen gikk videre som evangelist til menigheten Elim i Vardø.

– Det var mye ansvar. Vi hadde ingen lønn eller støtte. Men vi ba til Gud og fikk bøttesvar.

Senere var hun også en periode på Nesbyen og jobbet som hjelpepleier i Oslo.

For noen år siden solgte hun barndomshjemmet i Kroken og flyttet til sentrum. Fortsatt kjører hun bil.

– Dagene går fort, og bilen må jeg ha for å komme til butikken. Jeg leser en del og går på møter når jeg kan.

Selv om Skoglund synes hun har hatt et flott liv med opplevelser og arbeid, har hun fortsatt drømmen om Afrika levende.

– Jeg lengtet aldri hjem fra Kenya, og hadde hatt veldig lyst til å reise en tur tilbake. Når det er program fra Afrika på TV'en ser jeg alltid på, smiler Ruth Skoglund.

Inger Lene O. Steen

92285340 • inger.lene.steen@op.no

2/11-09

Minneord

Leif Kristiansen, vår gode og snille pappa døde den 2. november. Pappa gav oss alle mye kjærlighet. Han var der når praktiske ting skulle gjøres. I små og store prosjekter. Pappa og mamma delte våre gleder og de var også alltid der når vi «snublet og falt» og livet ikke var så lett.

I hverdager, høytider og alle anledninger blir savnet og tomrommet etter pappa stort. Livsgleden, gode historier, humoren og omsorgen han hadde for oss. Pappa var en spesiell person som viste omsorg og raushet for alle. Du måtte bare bli glad i han.

Vi er veldig takknemlig over å ha hatt en så god og snill pappa. Vi har så mange gode minner sammen med han og mamma. Det er alt fra telt og camping-

vognturer, fisketurer, fritidsaktiviteter med oss og våre barn, turene til hytta, sydenturer og alle besøk, turer og gode stunder vi hadde sammen.

Pappa viste oss alle takknemlighet til siste stund. Vi minnes pappa i kjærlighet.

**Bernt Olav, Marianne
og Runar Kristiansen**

Min kjære Leif, vår omsorgsfulle pappa, svigerfar, morfar, farfar og oldefar.

Vår kjære bror, svoger og onkel

Leif Kristiansen

født 26. juni 1927
reiste hjem til Jesus i dag
2. november 2009

*«Takk for all kjærlighet,
godhet og varme.
Takk for all omsorg
du gav oss alle.»*

Sylvia

**Bernt - Olav   Lise May
Marianne   Ståle
Runar   Kristin**

**May Britt, Inger Lill og Stig,
Bernt Kristian, Bethina,
Alexander, Stine, Christian,
Hilde, Simen, Diva.**

Øvrige familie og gode venner

Begraves fra Tjølling kirke
fredag 6. november kl. 11.30.
Sørgehøytidligheten avsluttes
ved graven.

Min kjære Ole, vår kjære pappa,
svigerfar, bestefar og oldefar.

Vår alles kjære

Ole Jernslett

født 16. juni 1922
sovnet stille inn i dag.
Stavern 7. august 2009.

*«Enten vi da lever eller dør,
hører vi Herren til.»*

Aud

**Vigdis   Tor
Turid   Halgeir**

**Elisabeth og Tor-Erik,
Eirik, Ole Kristian**

Karoline

Øvrige familie og venner

Begraves fra Fredriksvern kirke
fredag 14. august kl. 11.30. Like
kjært som blomster er en gave til
Dialyseavdelingen på SiV.